

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria secu[n]da post. ii. dominica[m] q[ua]dragesime.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

nem nomiauit: hec autē et op^{er} canis ad/
tecit. **A**cī dice. Si canis sum: nō sum ali/
ena: canē me dicas ergo nutri me ut canē
nō possum relinquere mēsam domini mei
Tertio de sue pseuerantie stabilitate: **P**
atz: Primo quia non cessauit a petitione
pter christi taciturnitatē qui primo non
respondit ei verbū. **G**losa. differēdo et nō
respondendo patientiā mulieris et pseue/
rantiam. **A**bil respōdit. **M**irū et in au/
ditum negotium: hec flebilis mulier ob/
scrat: clamat: plorat: et isolator omniū lu/
gentium nō respondit ei verbum. **B**eda.
Ideo distulit nō: q̄ misere preces despice/
ret: cū dicat Psal. Desiderium pauperuz
exaudunt dominus. et q̄ plus est: prepa/
rationē cordis eōꝝ audiuit auris tua. sed
ideo racuit fons vite et medicus. **P**raxit
medicina ut demonstraret nobis huius
mulieris pseuerantiam imitabilem. Itez
distulit beneficiū curationis ut cū maiore
nō gratiarū actione reciperetur. Item fin
Hieronymū: ut multia desideriū ampli/
us accenderetur. Quia sicut dicit Grego.
Sancta desideria dilatione crescūt: tū di/
latione deficiunt: desideria nō fuerūt. Itē
secundo nō destitut hec mulier ppter reipō/
sionem negatiuam domini di. Non sum
missus nisi ad oves que perierūt tē. quod
est intelligendū pncipaliter et regulariter ad
predicandū in propria persona. Hanc q̄ppe
responsionem dedit domin⁹ postq̄ disci/
puli ignari (vt dicit Hierony.) diuinī my/
sterij et misericordia moti rogauerūt dicē/
tes: Dimitte eam quia clamat post nos.
Tunc em dicit: Non sum missus tē. Quis
genes. **O** domine quid est hoc verbum:
que est ista excusatio: nunq̄d fac⁹ es ho/
mo ut tū saluares angulum plebis iudic/
ce et integrū mundū relinq̄es? Et nunc
decimera gentilis obsecrat: rogar p filia
et tu dicas: Non sum missus tē. Hac tan/
tem responsione non obstante accessit p/
plus cuꝝ maior desiderio: et adorauit eū
dicens: Domine adiuua me. Item tertio
nō destitut ppter exprobrationē sui gene/
ris: quia dicit ei dominus: Nō est bonuz
sumere panem filiorū tē. Imo ipsa humilt/
ter et prudenter respondit pseuerans in
prece: Etiā domine: nā et catelli edūt tē.
Unde tandem meruit audire vocem iocūg

ditatis: **O** mulier cui caro et sanguis ista
non reuelauit: magna est fides tua. **D**ay
tor q̄b Harthe que di. Joan. xj. Dñe si fu
illes hic frater meus nō fuisset mortuus.
Maior q̄b Reguli Joaq. viij. dices: De
scende priusq; horū tuus mens: ido di
cit ei domin⁹: fiat tibi sicut vis: et sanata
est filia eius ex illa hora. s. corpore et anima.
Ber. **D**agna fides maḡ meref. **Q**uatuz
en i bonis domi fiducie: speq; posueris:
tantū possidebis. Patz ergo qntum ya/
leat apud deum pteuerantia cum fide et
spe. **E**xemplū huius etiā habem⁹. ij. Pas
lip. xx. in Josaphat q̄ dicit: Ereditate in do/
mino deo et securi eritis: vnde ipse victo/
riam obtinuit. **E**xemplū etiā de septē fra/
tribus. ij. **H**achab. vij. Vnde ibi Psalm⁹
protector est oīm sperantū in se.
Ertius ar ticulus. Audist̄ tē. **U**n
nullatenus est diffiniendū de di mi/
sericordia si volūm⁹ ad deum humiliter
querit. Sed notare qm̄ sicut habet d̄ pe.
di. j. Deus qui misere omnū: sed nō affl
due peccare volētiū. Sed forte dicūt alii
qui: etiā voluptates corporis querimus:
si bona tēporalia diligim⁹ et cumulamus:
si officia et beneficia nobis puidemus: qd̄
inluste deo facimus: nō credim⁹ ppter
huiusmodi nos damnare velit. Notate q
lex dicit. In maleficiis voluntas nō opus
exit⁹ inspicit. L. ad l. cornelīa de siccarijs.
L. his qui cum telo ambulant: posset ponī
causa iuxta legem. **S**ed detur aliud ex
emplū d̄ eo qui studet facere proditio/
nem regis: q̄ si venerit in regis noticiam:
punitur capite tanq̄ reus lete maiestat̄
tē. **U**bi rex certus esset q̄ talis nullam pe/
nitutē iniuriam facere poterat. Expone et
applica: notando q̄ quicunq; dei manda/
tum trasgreditur: qntum in se est proditio/
nem regni dei facit cum obedientiam dō
debitaz diabolo exhibet qnq̄ realiter dō
nullam lesionē et detrimentū facere pos/
sit. **S**ed sicut dicit Augustinus. xiiij. q. v.
Siquid. deus interrogat cor: nō manum
interrogat.

Feria secunda post. ij. do/
minica q̄dragēsime.

Feria. II. post Remiscere

Ecce ascen

Edim⁹ r̄c. Ostende faciem tuā sup sanctuarī tu. qđ desertū est. Dap̄el. ix. Sic debet orare peccator voles ascendere Hierosolymam. Et debet esse in oratione sua triplex conditio qđ fuit in oratione danieli. Ut patet in ep̄la. Prima est remēratio diuine bonitatis. sc̄z in prēris beneficijs. Un̄ orauit daniel dī. Dñe qđ eduxist̄ r̄c. Secunda ē recognitio proprie indiguitatis. Un̄ dī. pecunia⁹ iniquitatē fecim⁹ r̄c. propter peccata ei nostra. Tertia est iuvacatio diuine pietatis cū dī. neq; em̄ in iustificationibus n̄is sed in miserationib⁹ t. multis r̄c. Exaudi dñe placare r̄c.

Ecce r̄c.

Drumus arti. An necesse sit dolorem tritios eē maximū. i. necesse sit plorare de peto qđ de qđcūq; alio inconvmodo. Qđ nō. Dolor cōtritois est mixt⁹ gaudio. Alius autē est qñq; sine gaudio. Lōtra. Hier. vij. Luctu vngeniti fac tibi planctū amar⁹ glo. Docet penitentē qđ debeat facere. Et alia glo. Nihil dolentius morte vngeniti Rñdet bon. in. iiiij. dist. xvij. Si loqmur de dolore sensualitatis: manifestū est qđ nō ē necesse magis dolere de peccato qđ de retpali: mox nec necesse ē dolere qđ ē in p̄tē cuiuslibz: talis eido lor sequit̄ experientia et cōplacentia. Si aut̄ loquamur de disciplina rōnis hoc p̄ esse duplicit⁹: aut qntū ad intentionē motus absolute et h̄ mō nō oportet dolorem eē maximū s̄z p̄tē parvus dolor et maxima⁹ (sic et amor charitatis) in se aut in cōgatione ad alios dolores, et sic dico qđ b̄re p̄dñi in corde sicut et charitas qđ nūc̄ et in corde nisi sit dñia qđ necesse ē qđ diligat deū sup oia sic qđ p̄nullo dāno vt cōmodo velit offendere deū. Lū aut̄ dī qđ dolor et r̄c. dñdū qđ ex illo gne dolor interditur respect⁹ p̄tī litz mitigat respectu penitentis hec Bon. Pro fūda. Plus dolendū ē de peto qđ de qđcūq; pena qđ ē sentire vi debaf. Qui. dī p̄tī. Lūq; sit exilii magis ē mīhi culpa dolori. Et min⁹ est pena qđ meruisse pati. p̄tē qđ ēt dī. Gen. ad Lu. Vicia sine fine sine mō ḡsegrē. Nā illis qđ neq; finis est neq; mod⁹. Lū ḡ q̄rit.

An necesse sit r̄c. Dicrū. vñsp. Et q̄ con clude triplex r̄oez ad p̄positū. Prima ois dolor in amore siue amicitia fudaf. Aug. Sz amor charitatis in q̄ fundat̄ p̄tri ois dolor ē maxim⁹ igit̄ r̄c. Secunda dolor puenit ex p̄tia malī. ḡ de maiori malo maior dolor: sed culpa ē mai⁹ malū qđ qđcūq; malū pene igit̄. Tertia: dolor puenit ex boni absentia siue p̄uatione. Sed p̄ culpa bō p̄uaf grā et separata sumo bono agit. Patz ḡ et sic dī tbo. qđlibero. i. q. viij. Lōtrit⁹ magis vellit pati quācūq; pena qđ peccare. Nō dec̄ tñ simplices circa h̄ nimis ad p̄ticularia descēdere qđ sufficit h̄rē bonū p̄positū: et sperare in dei misericordia et grā qđ bñ acturi ēēt si necessitas adueniret. Un̄ necessitat̄ em̄ articulo multib⁹ in fide ep̄gi/ repti surt diuino assistente auxilio martyriū aiosissime tollerasse. Facit ei de⁹ ex bonitatem sua cū tentatiōne puenitū. Aud. itaq; p̄sones ad p̄titionē habendā laborate r̄c. Hec est enī p̄ma ps̄ vie qđ quā ascendendū est hierolob⁹ lyra. Figura Josue. xv. Initio ascens⁹ terre p̄missiois et a sumitate mar⁹ salissimi. Expone spūalr/ p̄ mare intellegendo amaritudinē tritios r̄c. Sz ad illā amaritudinē sed f dulcedo solatiois i fra p̄missiois. i. in celo. Un̄ matt. v. Bi q̄lū get qm̄ ipi solabūt r̄c.

Secondū arti. In euāgelio qđ scribit̄ Jo. viij. Trias p̄siderāda ad p̄pūtione inductiva: et sic ad ascendendū hierosolymā dispositiva.

Prima ē p̄itas formidāde severitat̄. Secunda ē p̄itas adorāde diuinitat̄. Tertia ē p̄itas venerāde auctoritatis. Prima igit̄. l. 3 induratos. Nā iudeis indurati dñs dī. Ego vado et q̄res me: et in peto vro moriemini: et qđ ego vado vos si potest̄ venire. Et dicebat eis. Vos de deorsuz estz. ego deorsu: vos de h̄ mundū do estis. ego nō sū de h̄ mundo: dixi ḡ vob̄ qđ moriemini i p̄tis v̄ris. Oig. Ad illos dicebat q̄s sciebat n̄ ēē creditos. Dicebat ḡ iudi. Nūqd inficiet seipm̄ qđ dixit. Quod ego va. vos n̄ po. ve. Et dicebat. Vos de deorsuz estz. ego deorsu: vos de h̄ mundū do estis. ego nō sū de h̄ mundo: dixi ḡ vob̄ qđ moriemini i p̄tis v̄ris. Oig. Vos de deorsu estz. i. terrā sapit̄. sursu cor n̄ habeatis. Sequitur. Si em̄ nō creditis qđ ego sū i p̄tis v̄ris moriem̄. Chys. Nihil aliō

in his verbis dixisse videat nisi credide
ritis quia ego sum: q̄ nisi credideritis q̄
deus sum. **S**ecunda est veritas adorande
divinitatis: quia q̄rentibus eis Tu quis
es? dicit Principiū qui et loquor vobis?
Aug. Sic quesierūt q̄ dixerat: nisi credi
derit q̄ ego sum: nec addiderat q̄s esset.
In iustione ostendit et eius sublimitas et
humilitas profunditas. Aug. q. d. **H**uius
missis p̄ter vos factus ad ista verba de/
scendi. Heb. j. Multifarietate multisq̄ mo/
dis oī de? loques patrio? r̄. **T**ertia ē
veritas venerāde auctoritatis. Iudicatio/
rie: cū dicit **V**ulta habeo de vobis loqui
r̄. Aug. Aliud est: nō iudico q̄nq̄: r̄ ali/
ud: habeo iudicare Nō iudico dicit aliqd
psens. Q, aut̄ dicit: **V**ulta habeo de vobis
loqui: et iudicare: iudiciū futurū dicit.
Sequitur Sed qui misit me verax est: et eī
go que audiūt ab eo hec loquor: ni mūdo;
Aug. q. d. **G**erus in iudicio ero quia fili/
us veritatis: veritas sum. **T**heophilus. q. d.
Eisi vos infideles estis: pater me? verax
est qui stabiluit diē in qua vobis retribu/
tio fiet. Sequitur: Et ego q̄ audiūt a patre
meo hec loquor in mundo. **A**lchusius. Au/
ditio a patre id ē r̄ esse a patre. Ab illo ei
habet auctoritātē a quo habet essentia. sed
nō cognoverūt q̄ patrē ei? diceret deus.
Sequitur. **D**ixit eis iesus: **L**ū exaltauerit
filii hoīs tūc cognoscetis q̄ ego sum: r̄ a
me p̄ facio mūbi? r̄. Aug. Gloriebat ibi
aliq̄ post passionē credituros. Sequitur
Ecq̄ me nūscit meū est: et nō dī. me solū.
Sed quare: quia q̄ placita sūt ei facio sp.
Si ḡ et vos que deo placita sunt faciatis
nō relinq̄t vos. q̄ si aliter feceritis: dolete
de peccatis: q̄ sine p̄fitione nec saluari:
nec placere deo poteritis. **E**xemplū nar/
rat **C**esarius: q̄ quidā iumentis canonic?
Parisiē, delicate et incōtinēter viuens:
grauior infirmat? p̄fessionē fecit: peccata
desleuit; emendationē pm̄sitr̄: viaticū ac/
cepit; vñctus est: et obiit. In sepultura eī
q̄ p̄fiosa fuit aer familiaris videbat. Post
paucos dies cuiusdam familiaris apparuit: et se
damnatum dixit subiuxit: **L**icq̄ p̄fessus fue/
tim: cōica uerim: et p̄niām. pm̄sitr̄: vñctū en/
omisi sine q̄cetera nihil. p̄sunt. **L**ui vñctū:
Et qd̄ est illū: R̄udit mortu?; Contritio.
Zem. pm̄sitr̄: p̄nictio: sp̄ tū mūbi dī

cebat conscientia q̄ si conualescerem non
abstinerem siue continerē: et ad hoc cor
meū magis declinabat. Hoc notate mihi
seri p̄tōres. Principale em in p̄nia est cō/
tritio cordis. j. Rg. xvij. **I**videt q̄ foris
parēt: de? aut̄ int̄ueſ cor.

Tertiū arti. Audi. r̄. **L**auete ḡne si
ris iudeis siles indurati vīcī in pec/
catis: q̄ lura dicūt: De sīlibus sile est iudi/
cū: de elec. **D**udū. r̄. **L**. ad. l. falcidiā. l. xl.
Notat. si rex terribilis atq̄ poterissim?
semel decrevit oēs imustos exactores sus/
pendi in patibulis: et iā plūmos suspendi
sic fecit. Nonne alij siles timere dñt: et si
possibile esset diligent p̄ grā obtineſda la/
borare. Expone et applica: notādo quō iu/
deos induratos p̄denavit. **L**auete ḡne
sitis similes. **J**ō sicut ait ps. Hodie si yo/
cem dñi audieritis r̄.

Feria. iij. post. Nicam. ii. q̄dragesime

Ecce ascēdi:
Emus r̄. **F**aciū est finis dñi
ad helia. iij. Reg. xvij. He/
lias interpr̄tatur dei dñatio: aut robustus
dn̄ator. Per hūc signat q̄libet ver? penit/
tens et ver? dei seru? ad quē efficacit fit b̄
mo dñi r̄. In hac ep̄la tria dñs virtutis
exempla. **P**rimū est exemplū auferēde
diffidentie: q̄r̄ vīcī pater celestis sp̄ suis. p̄
uidet de necessarijs. **G**li tpe sterilitat̄. p̄
uidit Helie r̄ mīlieri vidue ad quā miss̄
est. **D**at. vj. Nolite solliciti esse r̄. **I**bide
primū q̄rite regnū dei r̄. **E**t nota q̄ mī/
sus est helias ad mīlierē vidua pauperē: q̄r̄
forte nō erat poteriores q̄ digni cēntāto
phā: vt etiā videt dñs dicere Luce. iiiij.
Nota etiā dñs curā hūt de neçarijs cor/
poris: mīlio magis de his q̄ n̄caria sūt aie
Secundū est exemplū obvūade parsimo/
nie: q̄r̄ parco victu sustentat̄ est helias et
vidua illa: vt patz̄ in textu. Hugo de sc̄o
vict. Gaudeat q̄ parce viuere potest.
Tertiū ē exemplū exercēde mic: q̄r̄ vīcī
p̄ hoc nō minuſ sed magis auger t̄p̄alis
opulētia. Frequentat̄ sp̄ spūalia bona mī/
triplicant̄ q̄ intelligant̄ p̄ farināt̄ oleū vīcī
in diē q̄ datur? ē dñs pluviā. i. oīm bonoꝝ
abūdatia in reḡ celesti. Ecce r̄.